บทบรรณาธิการ

ในระดับสังคมนานาชาติพบว่ามีหลายประเทศที่มีการแข่งขันเผยแพร่ข่าวสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับประเทศของตนออกสู่ทั่วโลกเพื่อหวังที่จะให้คนทั่วโลกเข้าใจและรู้สึกดีต่อประเทศของตน ประเทศเหล่านี้ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (CNN) อังกฤษ (BBC) ญี่ปุ่น (NHK) จีน (CCTV) ฝรั่งเศส (TV5) หรือการ์ตา เป็นต้น จีนลงทุนไปติดตั้งจานดาวเทียมให้โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายที่ประเทศในแถบหมู่เกาะมหาสมุทรแปซิฟิกใต้ เพื่อให้ได้รับชม CCTV ของจีนได้ นอกจากนี้จีนยังส่งครูไปสอนภาษาจีนให้แก่เด็ก ๆ ของประเทศเหล่านี้ด้วย ผลคือทำให้คนของประเทศเหล่านี้รู้สึกอยากเรียนภาษาจีนมากขึ้น อยากไปเที่ยวประเทศจีนมากขึ้น มีความรู้สึกที่ดีต่อจีนมากขึ้น อยากซื้อสินค้าจีนมากขึ้น สิ่งเหล่านี้คือตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นว่าสังคมโลกกำลังแข่งขันกันอย่างรุนแรงในเรื่องการแย่งชิงพื้นที่การกระจายข่าวสาร

เมื่อการเผยแพร่และรับรู้ข้อมูลข่าวสารเป็นสิ่งสำคัญในโลกปัจจุบัน จึงควรตั้งคำถามและหาคำตอบว่าทำอย่างไรจะให้สังคมไทยก้าวทันสังคมนานาชาติในเรื่องดังกล่าว ทำอย่างไรจะทำให้สังคมไทยเป็นสังคมข่าวสารข้อมูลเพื่อพัฒนาไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ต่อไปได้ ปัจจุบันข่าวสารข้อมูลของสังคมไทยยังถูกควบคุมโดยอำนาจรัฐและหลายครั้งถูกบิดเบือนไปจากความเป็นจริง ทำให้คนไทยถูกปิดกั้นมาโดยตลอด นอกจากนี้ข่าวสารข้อมูลที่ออกเผยแพร่สู่สาธารณชนมีปริมาณน้อยมากและไม่ทันต่อเหตุการณ์ **คนไทยเกินครึ่งเป็นคนชายขอบของข่าวสารข้อมูล** จึงเกิดปรากฏการณ์ **"ใครไม่รู้น้อยกว่ากัน"** และคนไทยจำนวนที่นับนิ้วได้จะล่วงรู้ข้อมูลทุกอย่างของประเทศ

ข้อมูลพื้นฐานที่คนไทยควรรู้มัก**ไม่ได้รับการเผยแพร่อย่างสม่ำเสมอ**ในหมู่ประชาชนทั่วไป ผู้ที่ต้องการได้ข้อมูลต้องติดต่อสอบถามจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีอุปสรรคมากมายหลายประการ เช่น ทางหน่วยงานก็ไม่ทราบหรือไม่ได้เก็บข้อมูลไว้สม่ำเสมอ ที่ยิ่งไปกว่านั้นคือแทนที่จะแจ้งว่าตนไม่ทราบแต่กลับกล่าวว่าเป็นข้อมูลทางราชการต้องทำหนังสือขอมา กล่าวกันว่า

ถ้าต้องการข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยต้องออกไปค้นหาในต่างประเทศจึงจะได้ครบถ้วน เมื่อประเทศไทยไม่มีข้อมูลที่เพียงพอต่อการเรียนรู้ การจะก้าวเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้นั้นจึงยังเป็นเรื่องที่ห่างไกลตัวมาก

พบกันใหม่ฉบับหน้า

วรินทร วูวงศ์